

[Finansministeren]

Lad mig også minde om, at vi på afgrænsede områder og inden for de aftalte økonomiske rammer er i fuld gang med en række målrettede initiativer. Det drejer sig f.eks. om den aftalte indsats på børneområdet i forlængelse af børnepakken, og det drejer sig om ældreområdet samt om igangværende initiativer om aktivering af de ledige. Regeringen er parat til at gå videre på disse områder.

Til maj fremlægger regeringen en ny moderniseringsredegørelse, og heri vil et centralt emne blive, hvorledes vi kan give borgerne sikkerhed for øget valgfrihed. Der skal være mulighed for, at borgerne selv kan vælge sygehus og selv bestemme, hvilken skole deres barn skal gå i, og borgerne skal også have et mere differentieret udbud af de offentlige ydelser – og det er muligvis vanskeligere. Der må samtidig skabes mulighed for, at forældre kan komme på plejehjem i den kommune, hvor deres børn bor.

Vi vil udforme nye regler, som sikrer borgernes frie valg. Det er nemlig godt og naturligt for borgerne, og det vil medvirke til, at de offentlige institutioner i højere grad må konkurrere om borgernes gunst. Og så kommer det: Vi er nødt til at tilrettelægge initiativerne om borgernes frie valg på en sådan måde, at det kan ske inden for de bestående økonomiske rammer. Det skal altså være bedre og billigere og give større valgfrihed. Det skal ikke bare være dyrere end det eksisterende. Vi vil i moderniseringsredegørelsen forsøge at pege på, hvordan det kan lade sig gøre.

Vi er altså som sagt enige med Socialdemokratiet i at forbedre den offentlige service. Vi understreger, at det må ske, uden at det kommunale selvstyre tilsidesættes. Vi understreger, at det må ske på en måde, hvor vi ikke underminerer den stramme udgiftspolitik og den stramme finanspolitik, som der hidtil har været bred politisk enighed om, for hvis vi underminerede udgiftspolitikken, ville det føre til en kraftig forværring af betalingsbalancen, forringet konkurrenceevne, øget arbejdsløshed og fornyet inflation. Det ville være den helt forkerte vej.

Selv om vi altså ikke kan støtte Socialdemokratiets forslag, først og fremmest af de to grunde: de offentlige udgifter og det kommunale selvstyre, håber jeg alligevel, at vi kan få en god debat om, hvordan vi får en mere effek-

tiv og kundevenlig offentlig sektor, en offentlig sektor, hvor det kommunale selvstyre er i højsædet, hvor borgernes indflydelse er i højsædet, og hvor det bliver videreført, uden at de offentlige udgifter stiger.

Justitsministeren (Engell):

Jeg skal så på regeringens vegne knytte nogle kommentarer til beslutningsforslag nr. B 46 og lovforslag nr. L 174.

For så vidt angår B 46 bygger forslaget jo på den grundtanke, at borgerne skal have en så god og så hurtig service fra domstolene, politiet, anklagemyndigheden og de øvrige institutioner inden for retsvæsenet som overhovedet muligt. Det er en grundtanke, som vi i regeringen er fuldstændig enige i. Det har netop været et centralt led i vores politik inden for de rammer, der nu engang er givet, at forbedre og modernisere den offentlige administration for derved at kunne betjene vore kunder, borgerne, på en måde, der er både tilfredsstillende og tidssvarende.

Vi har allerede gennemført eller er i færd med at gennemføre initiativer til forbedring af den service, som retsvæsenet yder borgerne, på en række af de områder, der også nævnes i beslutningsforslaget. Man kan godt få det indtryk, at Socialdemokratiet ikke har været helt opmærksom på disse initiativer, da forslaget blev formuleret, og derfor vil jeg da godt ridse dem op:

Vi har i efteråret 1991 ladet foretage en gennemgribende undersøgelse af domstolenes administrative forhold. Den undersøgelse har jeg nærmere beskrevet i den redegørelse, som jeg gav til Folketinget den 29. november 1991 om berømmelsestiderne ved domstolene, og jeg kan henvise til det, der er nævnt i redegørelsen med hensyn til de initiativer, der tages for at nedbringe berømmelsestiderne ved domstolene.

Også for så vidt angår ventetiden i forbindelse med afsoning af frihedsstraf har jeg i redegørelsen fra november givet Folketinget nærmere oplysninger. Som det fremgår, har såvel antallet af domfældte, der afventer afsoning, som ventetiden udviklet sig positivt, bl.a. som følge af de initiativer med henblik på nedbringelse af ventetiden, som Justitsministeriet har gennemført, og der er i dag ikke noget ventetal af betydning.